

Het paar gympen (1)

Hallo, ik zal ons even voorstellen, wij zijn Rechtersvoet Gym en Linkersvoet Gym. Wij zijn een paar gympen. Nou ja, een oud paar gympen. Vandaag heeft Mama besloten dat wij, Linkersvoet en ik, rijp zijn voor de vuilnisbak.

Maar ik weet nog steeds die mooie tijd toen we uitgestald stonden in de winkel terwijl we wachtten op een klein paar voeten om ons aan te proberen. We waren toen zo mooi: helemaal van wit leer, met een blauwe streep op de zijkant en rubber rondom om ons te beschermen tegen harde schoppen. We hadden mooie witte veters in onze oogjes.

En op een dag koos Jeroen ons, zonder aarzelen, tot wanhoop van Mama die ons te duur vond. Maar Jeroen won en nam ons mee naar huis. Vanaf die dag is het echte leven begonnen voor ons. Als hij ons aandeed, gingen we op avontuur. Linkersvoet hield niet zo van de middagen op de fiets omdat Jeroen hem vaak als rem gebruikte; ikzelf was een beetje bang voor de voetbalwedstrijdjes met zijn vriendjes omdat ik dan altijd onder de builen naar huis ging. Elke zondagavond mopperde Mama omdat we zo vies waren en dan moest Jeroen ons wassen. Één keer mochten we zelfs in de wsmachine. We vonden het niet erg leuk. Maar we wilden álles wel doen als Jeroen ons maar aan mocht.

Op een dag besloot Jeroen op avontuur te gaan in het bos achter het huis. Jeroen was die dag niet zo voorzichtig met ons: hij was te druk met spelen om nog ergens anders aan te denken. We vochten tegen wilde beesten, sprongen over rivieren en afgronden, veroverden onbekende gebieden met hem.

Dankzij ons kon hij ontsnappen aan zijn vijanden, een aantal mooie prinsessen redden, monsters en boze heksen verslaan. Hij was de goede ridder en wij waren zijn trouwe zeven-mijls laarzen. We spetterden uren rond in de plassen, we klommen in bomen, we klauterden over de rotsen. Aan het eind van de dag waren we vies en nat en, wat erger was, Linkersvoets naden begonnen aan één kant los te laten. Die dag was de mooiste dag van ons leven.

Maar toen we met zijn drieën weer thuis kwamen was Mama erg boos en Jeroen kreeg een week lang straf omdat hij zijn veters was kwijtgeraakt en omdat hij pas na het donker thuis was gekomen.

Het paar gympen (2)

Vanaf toen ging het elke dag een beetje minder met ons. Jeroens voeten werden te groot voor ons. Mama besloot nieuwe schoenen te kopen in plaats van ons en Jeroen vergat ons al snel toen hij zijn nieuwe gympen had. Mama vond ons niet goed genoeg voor de voeten van zijn broertje. Daarom liggen we sinds vandaag hier in de vuilnisbak, tussen het klokhuis en de colafles, te wachten tot de vuilnisman ons op komt halen. Vaarwel, het leven van een paar gympen is veel te kort!”

“Hee, Rechtervoet! Volgens mij heb je nog geen gelijk. Kijk eens naar dat kleine jongetje daar op de stoeprand. Hij heeft al een tijdje naar ons zitten kijken. Kijk eens, hij komt deze kant op. Ik denk dat onze tijd nog niet gekomen is!”